

Dotaz 1

Rád bych Vás touto cestou požádal o poskytnutí informací o výherci a výherní ceně pro veřejnou zakázku zakázce „Pozáruční servis a kontroly výtahů, školení řidičů výtahů.“

Odpověď:

K Vaší žádosti uvádíme níže název dodavatele pro každou část veřejné zakázky „**Servis, kontroly, revize výtahů a školení řidičů výtahů**“ ev. č. VZ0026862, jehož nabídka byla hodnocena jako nejvýhodnější, s jeho konečnými hodnocenými konkrétními cenami:

část veřejné zakázky č.	Název společnosti	Nabídková cena v Kč bez DPH (70%)	Hodinová zúčtovací sazba v Kč bez DPH (15%)	Školení jedné osoby v Kč bez DPH (15%)
1.	OTIS, a.s.	1 065 040,-	479,-	0,01
2.	OTIS, a.s.	271 000,-	449,-	0,01
3.	OTIS, a.s.	218 400,-	449,-	0,01
4.	OTIS, a.s.	502 800,-	449,-	0,01
5.	OTIS, a.s.	375 700,-	449,-	0,01
6.	OTIS, a.s.	659 500,-	449,-	0,01
7.	OTIS, a.s.	367 800,-	449,-	0,01

Dotaz 2

Chci se zeptat, za je možné, aby Česká pošta zadržovala poštovní zásilky. Jakým systémem se pošta vypořádává s listovními zásilkami. Jak často si z věznice Liberec vybírá zásilky.

Odpověď:

K Vašemu dotazu uvádíme, že Vazební věznice Liberec má s Povinným subjektem sjednán rozvoz a svoz zásilek, které jsou prováděny každý pracovní den. Denně jsou veškeré došlé zásilky pro věznici zpracovány do dvou kufrů a ty jsou v době 7.45 – 8.00 hod předány Vazební věznici Liberec. Vazební věznice současně předá dva kufry obsahující zásilky k podání, které jsou po příjezdu na poštu Liberec 1 zpracovány a v tentýž den podány a předány do přepravy.

Jak je se zásilkami po dodání do Vazební věznice Liberec naloženo, nám není známo.

Dotaz 3

- 1) sdělil, které mně adresované pod jakým číslem evidované doporučené zásilky kdy a kterým odesílatelům má doručovací pošta Ostrava 47 vrátila v září 2017,*
- 2) poskytnout informace, obsažené v důvodové zprávě zákona č. 29/2000 Sb. o poštovních službách (dál Zákon), a to poskytnutím jeho textu jeho důvodové zprávy, a*
- 3) sdělit, zda k provedení Zákona byla vydána prováděcí vyhláška, a to poskytnutím identifikačních údajů o takové vyhlášce.*

Odpověď:

K Vašemu dotazu, Vám zasíláme soupis doporučených zásilek adresovaných panu [REDACTED] [REDACTED] které byly z důvodu uplynutí odběrné lhůty vráceny odesílateli v období od 01.09.2017 - 30.09.2017:

- [REDACTED] vrácena 26.09.2017 odesílatel Policie Praha 516, správa Střed
- [REDACTED] vrácena 23.09.2017 odes. Ústavní soud Brno, podatelna
- [REDACTED] vrácena 19.09.2017 odes. Policie ČR správa střed, Praha 15680
- [REDACTED] vrácena 19.09.2017 odes. Policie ČR správa střed, Praha 15680
- [REDACTED] vrácena 16.09.2017, odes. Krajské ředitelství Policie, 72829
- [REDACTED] vrácena 12.09.2017, odes. Statutární město Ostrava, Magistrát.

K otázce „poskytnout informace, obsažené v důvodové zprávě zákona č. 29/2000 Sb. o poštovních službách (dál Zákon), a to poskytnutím jeho textu jeho důvodové zprávy,“ Vám sdělujeme, že důvodovou zprávu k předmětnému zákonu Vám zasíláme jako přílohu tohoto podání.

K Vašemu poslednímu dotazu, kde žádáte „sdělit, zda k provedení Zákona byla vydána prováděcí vyhláška, a to poskytnutím identifikačních údajů o takové vyhlášce.“, uvádíme výčet vydaných a v tento okamžik platných prováděcích vyhlášek:

- vyhláška č. 433/2012 Sb., o stanovení obsahu, formy a způsobu uveřejnění informací o výsledcích poskytování a zajišťování základních služeb a vyhodnocení plnění parametrů kvality;
- vyhláška č. 464/2012 Sb., o stanovení specifikace jednotlivých základních služeb a základních kvalitativních požadavků na jejich poskytování;
- vyhláška č. 465/2012 Sb., o způsobu vedení oddělené evidence nákladů a výnosů držitele poštovní licence;
- vyhláška č. 466/2012 Sb., o postupu Českého telekomunikačního úřadu při výpočtu čistých nákladů na plnění povinnosti poskytovat základní služby;
- vyhláška č. 434/2012 Sb., o stanovení vzoru formuláře oznámení podnikání v oblasti poštovních služeb;
- vyhláška č. 209/2017 Sb., o vzoru průkazu zaměstnance Českého telekomunikačního úřadu pověřeného výkonem kontroly elektronických komunikací a poštovních služeb.

Příloha:

Systém ASPI - stav k 12.10.2017 do částky 114/2017 Sb. a 32/2017 Sb.m.s. - RA1108
Důvodová zpráva k zákonu č. 29/2000 Sb., o poštovních službách - LIT32274CZ - poslední stav textu

Důvodová zpráva

I. K části první - [§ 1 až § 43](#)

1) Obecná část

Základním posláním [zákona o poštovních službách](#) je začlenit tento důležitý obor služeb do tržního hospodářství. Současně tím ovšem nesmí být ohroženo sociální poslání základních poštovních služeb, vyjádřené požadavkem na jejich všeobecnou dostupnost v přiměřené kvalitě a za přiměřené ceny na celém území státu.

Oblast pošty byla za socialismu značně deformována. Pošta byla podle sovětského vzoru pojímána jako úřad, původní pojetí poštovních služeb jako podnikatelské činnosti bylo potlačeno. Praxe však ukázala, že pošta jako úřad nedokáže optimálním způsobem uspokojit potřeby veřejnosti, protože k nim přistupuje z byrokratického hlediska. Zatímco podnikatel musí vycházet z toho, co jeho zákazníci potřebují, úřad má tendenci rozhodovat o tom, co podle jeho názoru mají potřebovat. Nežádoucí nadřazenost úřadu nad občanem se v praxi projevila i systémovým podceňováním kvality poskytovaných služeb. Nelogičnost pojetí pošty jako úřadu vyplývá již z faktu, že občané jsou výrazně minoritními zákazníky pošty - tvoří pouze asi 1/6 celkového počtu odesílatelů, zbytek jsou instituce a komerčně orientovaní podnikatelé.

Největším problémem tohoto oboru je skutečnost, že se v současné době řídí fakticky jen zvykovým právem. Přitom právě tato oblast vyžaduje velmi důkladnou legislativní úpravu, neboť má řadu specifík (zvláštní právní vztahy při poskytování poštovních služeb, specifické úkoly pošty v oblasti veřejného zájmu aj.). Zákonitě proto vznikají těžko řešitelné spory způsobené tím, že představy o tom, jak by pošta měla fungovat, jsou velmi různorodé.

Příčinou je v první řadě naprostá zastaralost [dosud platného zákona o poště](#) pocházejícího z r. 1946; z jeho

ustanovení již totiž téměř žádné nelze v praxi aplikovat. Za více než 50 let jeho platnosti se znění zákona ocitlo v principiálním rozporu jak s řadou později vydaných zákonů, tak i s tím, jak obor pošty v dnešní době skutečně funguje.

Situaci ještě více komplikuje skutečnost, že všeobecné představy veřejnosti o fungování pošty nevycházejí z dosud platného zákona, ale právě ze značně odlišného způsobu, jakým pošta fungovala za socialismu.

Nejvýznamnější problémy, které v důsledku zcela zastaralého znění [zákona o poště](#) vznikají, jsou následující.

1. Ač pošta je již od 1.7.1989 státním podnikem, podle zákona jde stále ještě o součást státní správy. Podle zákona je tedy pošta oprávněna vydávat obecně závazné právní normy. Spory se svými zákazníky řeší ve správním řízení, které sama vede. Pravomoci soudů, správců daně aj. vůči ní jsou omezeny. Soukromým přepravním může pošta uložit, aby s ní povinně spolupracovali, přičemž cenu za jejich služby stanoví ona sama.

2. Zcela nevyjasněná je povaha poskytování poštovních služeb z hlediska živnostenského. Podle [zákona o poště](#) nejde o živnost, ale o činnost státní správy. Podle [živnostenského zákona](#) je však poskytování poštovních služeb považováno za živnost s tím, že živností není pouze dodávání písemností. Takové dělení je ovšem nelogické, protože činnost pošty je při dodávání písemností i při dodávání jiných věcí zcela shodná. Navíc je takové dělení nereálné, protože o tom, zda je obsahem poštovní zásilky písemnost či jiná věc, pošta s ohledem na poštovní tajemství neví. Pak ale nemá možnost zjistit, zda jí zajišťované dodání určité poštovní zásilky je či není živností.

3. Dosavadní úprava právních vztahů při poskytování poštovních služeb je nefunkční, neboť není založena na smluvních vztazích tak, jak je to v dnešní době u jiných služeb obvyklé. V důsledku toho nemůže pošta přizpůsobovat své služby aktuálním potřebám svých zákazníků s dostatečnou pružností. Nezvyklá úprava právních vztahů mezi poštou a zákazníkem dělá značné problémy i soudům, takže jejich rozsudky ne vždy odpovídají znění dosud platného zákona. Tyto právní vztahy jsou stanoveny výhradně podzákonnými normami, což je v rozporu se současným právním řádem. [Poštovní řád](#), který je z praktického hlediska při používání služeb pošty nejdůležitější normou, nelze již několik let novelizovat, protože byl vydán jako vyhláška ministerstva v rozporu se [zákonem o poště](#) a protože je v zásadním rozporu s [Listinou základních práv a svobod](#).

4. Monopol pošty na dodávání písemností (tzv. poštovní výhrada) je neúměrně velký.

5. Monopol je poště poskytován k tomu, aby získala zvláštní ekonomické postavení, jež jí umožní uspokojovat všechny potřeby veřejnosti v oblasti základních poštovních služeb. Jaké povinnosti však pošta má, to již zákon nestanoví. Veřejnost se proto nemůže účinně dovolávat jejich naplňování. Dalším nedostatkem je i to, že zákon neřeší regulační oprávnění státu vůči poště.

6. Dosavadní legislativní stav brání žádoucímu rozvoji konkurence. I když oblast pošty nelze zcela přenechat trhu, její co největší rozvoj v řadě služeb je velmi žádoucí. Rozvoji konkurence brání jednak zbytečně velký zákonný monopol pošty, jednak to, že zvláštní právní režim nezbytný při poskytování poštovních služeb je určen výhradně jen pro poštu.

7. Dosavadní legislativní pojetí je zcela neslučitelné s členstvím České republiky v Evropské unii. Neodpovídá ani tomu, jak je tato oblast upravena v dalších zemích.

Koncepce nového [zákona o poštovních službách](#)

Úprava vztahů mezi provozovatelem poštovních služeb a jeho zákazníky je v zásadě předurčena předpisy Světové poštovní unie, které mají povahu mezinárodních smluv, jimiž je Česká republika vázána. Dodržování těchto celosvětově platných principů, které se vyvinuly na základě praktických zkušeností získaných za dobu více než 100 let novodobého poštovníctví, je zcela nezbytnou podmínkou pro to, aby poskytování poštovních služeb mohlo fungovat tak, jak veřejnost potřebuje a očekává.

Stejně tak je do značné míry předurčeno, jak má být v oblasti poštovních služeb zajišťována regulace. Touto otázkou se podrobně zabývá Direktiva [97/67/EC](#) Evropského parlamentu a Rady o společných pravidlech pro rozvoj vnitřního trhu poštovních služeb Společenství a zvyšování kvality služby ze dne 15.12.1997 a Vyhláška Komise o uplatňování pravidel konkurence na poštovní sektor a o hodnocení některých státních opatření vztahujících se k poštovním službám č. [98/C 39/02](#) ze dne 6.2.1998. Hlavním principem regulace podle těchto norem je zřízení národního regulačního úřadu, který poště zadává konkrétní úkoly týkající se řádného uspokojování potřeb veřejnosti v oblasti poštovních služeb (včetně kontroly jejich plnění). Činnost národních regulačních úřadů je pak v rámci Evropské unie koordinována Komisí.

Otázkou regulace se už od počátku 90. let zabývá také Evropský výbor pro regulaci poštovního sektoru (CERP); ten se nyní jednomyslně shodl na potřebě zavádět normy EU ve všech evropských zemích, tedy nejen těch, které jsou členy Evropské unie nebo se na vstup do Unie připravují.

Návrh zákona byl připraven za přímé účasti expertů Evropské unie v rámci programu PHARE pro rok 1996. Při screeningu dne 28.4.1998 zástupci Evropské unie konstatovali, že přijetím tohoto zákona bude dosaženo úplné kompatibility s právem EU; přijetí zákona očekávají během roku 1999.

*****

Nový zákon vychází především z toho, že dnes je již pošta nikoli úřadem, ale ekonomickým subjektem - podnikem poskytujícím služby na ekonomickém základě. V souvislosti s tím se dosud platný [zákon o poště](#) nahrazuje [zákonem o poštovních službách](#). Jestliže dosud platný zákon vymezuje zvláštní povahu pošty, pak nový zákon upravuje zvláštní povahu služeb, které pošta poskytuje.

V dnešní době již nelze ztotožňovat pojmy "pošta" a "poštovní služby"; neplatí již, že pošta poskytuje jen poštovní služby a že poštovní služby poskytuje jen pošta. Řadu analogických služeb jako pošta, byť zatím jen v menším měřítku, poskytují i jiné subjekty (viz Příloha 1). Na druhé straně pak pošta poskytuje celou řadu jiných služeb, jež povahu poštovních služeb v žádném případě nemají (viz Příloha 2).

Dosavadní veřejnoprávní úprava vztahů při poskytování poštovních služeb se nahrazuje standardní soukromoprávní úpravou. Poskytování poštovních služeb se děje na základě smlouvy uzavřené mezi provozovatelem a jeho zákazníkem. V této části má nový zákon povahu speciálního zákona, kterým se pro poštovní služby stanoví specifické odchylky od obecné úpravy dané [občanským zákoníkem](#).

Tato úprava se nově vztahuje na poštovní služby poskytované kýmkoliv, čímž se umožňuje žádoucí rozvoj konkurence; podrobnější přehled poskytuje Příloha 3. V souvislosti s tím se pro poštu i pro další podnikatele v této oblasti nově zavádí souhrnné označení "provozovatel poštovních služeb".

Podnikání v oblasti všech poštovních služeb se plně řídí [živnostenským zákonem](#). Jde o živnost vázanou na souhlas k provozování poštovních služeb, které bude na základě žádosti udělovat Ministerstvo dopravy a spojů. Důvodem tohoto režimu je potřeba zajistit ve veřejném zájmu, aby provozovatel poštovních služeb poskytoval tyto služby podle poštovních podmínek, které jsou v souladu se [zákonem o poštovních službách](#), byl povinně pojištěn pro případ odpovědnosti za škodu způsobenou provozováním poštovních služeb a měl technické a organizační předpoklady pro provozování poštovních služeb.

*****

Druhým základním posláním nového zákona je zajistit po právní stránce všeobecnou dostupnost všech základních služeb, neboť ty jsou pro společnost zcela nezbytné. V souladu s dosavadní praxí u nás i s obecnou praxí v zahraničí je dosažení tohoto cíle založeno na existenci ekonomicky silného provozovatele s celostátní působností. Ten je, jako jediný ze všech provozovatelů, povinen všechny nezbytné služby zajišťovat tak, aby byly dostupné na celém území státu. Jiní provozovatelé pak jeho služby pouze doplňují alternativní nabídkou svých služeb.

Subjektem, který je povinen poskytovat všechny nezbytné poštovní služby, je v současné době státní podnik Česká pošta, který byl založen právě za tímto účelem. Podle [zákona o poštovních službách](#) je toto postavení a povinnost České pošty státního podniku zachováno. Dále je však doplněno o státní regulaci prováděnou Ministerstvem dopravy a spojů. Všechna regulační opatření jsou zveřejňována v Poštovním věstníku, aby se s povinnostmi pošty mohl každý snadno seznámit.

Tato působnost Ministerstva dopravy a spojů je regulací věcných podmínek poštovních služeb. Regulace cen se stejně jako dosud bude řídit obecnými cenovými předpisy ([zákon o cenách](#) aj.), [zákon o poštovních službách](#) se jí tedy nezabývá.

*****

Aby Česká pošta státní podnik byla schopna plnit povinnost zajistit všeobecnou dostupnost základních poštovních služeb, musí jí být poskytnuto tomu odpovídající zvláštní ekonomické postavení. Toho je dosaženo poskytnutím částečného monopolu na dodávání písemností. Tento monopol poště zaručuje, že vždy dosáhne určitého objemu tržeb, jež jsou základem pro pokrytí značných nákladů spojených s nezbytným udržováním rozsáhlé celostátní sítě provozoven. Průměrné náklady na jednotlivé služby, a tím i jejich ceny pro veřejnost, se současně snižují vzhledem k rozsahu a sortimentu poskytovaných služeb.

Dalším důvodem pro zachování monopolu na dodávání písemností je i zásada jednotné ceny v kterékoliv relaci, která má mimořádně důležitý sociální dopad. Rozdíly v nákladech při poskytování poštovních služeb jsou totiž velmi podstatné: náklady se v mimořádně velké míře liší podle toho, zda je služba poskytována ve městě, či naopak na venkově, tj. v místech s nízkou koncentrací zákazníků (obyvatel i firem). Jen menší roli přitom hraje vzdálenost, na kterou je poštovní zásilka přemísťována. Tato skutečnost nutně vede k potřebě subvencování cen v nákladově nadprůměrných relacích ze zisku dosaženého v relacích podprůměrných. Monopol na dodávání písemností, který zajišťuje určitý relativně stabilní objem tržeb, pak umožňuje uplatnit na všechny relace sociálně únosnou přiměřenou průměrnou cenu.

Volná soutěž mezi více podnikateli při dodávání písemností není možná právě vzhledem k výše uvedené značné rozdílnosti v nákladech na provozování této služby. Tato rozdílnost by v praxi nepochybně vedla k tomu, že volně soutěžící podnikatelé by se orientovali na poskytování služeb pouze ve městech, kde lze díky vysoké koncentraci obyvatel dosáhnout výrazně lepších hospodářských výsledků, a poskytování poštovních služeb na venkově by bylo vážně ohroženo.

Rozsah monopolu pošty na dodávání písemností se v novém zákoně omezuje. Zatímco až dosud platil absolutní monopol, tj. na dodávání všech písemností, nyní jsou z něho vyňaty mj. nadstandardní služby (viz příloha 1) a dodávání zásilek obsahujících písemnost, jejichž hmotnost je vyšší než 350 g včetně. V zájmu co nejlepšího zajištění základních poštovních služeb je, aby rozsah monopolu nebyl ani příliš velký, ani příliš malý. Pokud by byl příliš velký, omezoval by se žádoucí tlak konkurence; pokud by byl příliš malý, ohrožovalo by to ekonomiku pošty, a tím i její schopnost plnit stanovené úkoly. K nacházení ekonomické rovnováhy mezi zvláštními povinnostmi pošty (všeobecná dostupnost jejích služeb) a jejími zvláštními právy (monopol) slouží oprávnění vlády částečně regulovat rozsah monopolu.

Nově se navíc zavádí možnost oprávnit k dodávání písemností, které jsou předmětem monopolu, vedle pošty výjimečně i jeden či více dalších subjektů, které budou její činnost v této oblasti po omezenou dobu doplňovat. To umožní řešit mimořádnou situaci, v níž by pošta sama o sobě nebyla schopna z objektivních či subjektivních důvodů plnit své úkoly při zabezpečování potřeb veřejnosti; taková situace není podle dosavadní legislativy řešitelná.

Povinnosti pošty značně přesahují rozsah monopolu. Zatímco ten se vztahuje jen na dodávání písemností, pošta

musí povinně zajišťovat i řadu dalších činností (dodávání balíků, poštovních poukázek aj.).

*****

Regulace nezávisí na tom, jaká je organizačně právní forma pošty (státní podnik, akciová společnost s velkým vlivem státu nebo zcela soukromý subjekt). V této souvislosti je třeba vzít v úvahu, že v budoucnosti nepochybně dojde k transformaci dnešního státního podniku na subjekt s jinou organizačně-právní formou. Taková změna úzce souvisí s rozvojem konkurence; od určité hranice již totiž lépe vyhovuje, pokud bude mít pošta stejnou formu jako její konkurenti. To potvrzuje i současný vývoj v západní Evropě, kde konkurence již nyní reálně ovlivňuje trh poštovních služeb. Proto byla pošta již ve 2/3 západoevropských zemí přeměněna na akciovou společnost; už jen v 1/3 zemí zůstává stále ještě zachována původní, historická forma pošty obdobná našemu státnímu podniku.

Uvedená změna nijak neovlivní rozsah požadavků, jež jsou na subjekt pověřený zajišťováním základních poštovních služeb kladeny. V počáteční době bude základní služby stejně jako dosud zajišťovat státní podnik Česká pošta. V pozdější době pak bude jiný poskytovatel základních služeb než tento státní podnik regulován na základě licence. Udělením licence vznikají jejímu držiteli stejné povinnosti i stejná práva, jaká bude mít ke dni účinnosti licence státní podnik Česká pošta.

V dlouhodobém horizontu pak na trhu poštovních služeb vznikne několik ekonomicky silných podnikatelů, z nichž každý bude sám o sobě schopen převzít závazek zajišťovat všeobecnou dostupnost základních poštovních služeb. K takovému stavu má již dnes velmi blízko například Velká Británie; tam již v době stávkové pošty dokázaly tyto subjekty převzít na sebe výkon jejich povinností. Nový zákon vytváří právní předpoklady pro to, aby se vývoj v České republice ubíral tímto žádoucím směrem. Zárodkem budoucí široké konkurence na tomto trhu jsou již dnes zejména subjekty uvedené v Příloze 1.

*****

Nový zákon řeší současně i celou řadu dílčích problémů. Příkladem je doplnění přesných definic všech pojmů, jež jsou v oblasti poštovních služeb používány; přestože s nimi běžně operují dokonce i jiné zákony, až dosud nebyly jednoznačně definovány, což přinášelo řadu nedorozumění. Zásadně se také zpřesňují dosavadní ustanovení týkající se poštovního tajemství.

Vývoj pošty v zahraničí

Vývoj pošty v západní Evropě, jakož i v dalších vyspělých zemích, přináší v posledních letech zásadní změny; přehodnocuje se především role státu v této oblasti.

Potřeba těchto změn vychází z prudce se měnící ekonomické reality. Rozhodujícím faktorem se stal hospodářský růst, který vede ke zvýšení poptávky po poštovních službách, což umožňuje rozvoj dříve prakticky neexistující konkurence.

V přímé soutěži původní "státní" pošty s jejími nově vznikajícími konkurenty se ukazuje, že poštovní podnik řízený státem je i v zemích se zavedenou tržní ekonomikou nepružný a málo efektivní. Pokud by pak přetrvávalo někdejší napojení pošty na státní rozpočet, docházelo by k jejímu neodůvodněnému zvýhodňování, a tím k potlačování žádoucí konkurence.

Původní pojetí pošty má zejména tyto negativní důsledky:

- Pošta má sklon k byrokracii, je málo pružná a má nedostatečný zájem o zákazníka.
- Dotace ze státního rozpočtu využívá obyvatelstvo jen v malé míře, neboť daleko největším zákazníkem pošty jsou firmy. Dotace narušují hospodářskou soutěž, neboť znevýhodňují ostatní konkurenty.
- Napojení státní pošty na státní rozpočet snižuje její zájem o komerční aktivity v oblasti doplňkových služeb. Jejich největší rozsah je však pro celkovou efektivitu poštovního podniku rozhodující. Takovým intenzivním využíváním volné kapacity poměrně rozsáhlé a nákladné sítě provozované lze totiž významně přispívat na úhradu fixních nákladů na tuto síť.
- Stát jako provozovatel pošty se dostává do jistého konfliktu se státem v roli regulátora, v níž by měl veřejnost ochraňovat před důsledky monopolního či dominantního postavení jím provozované pošty.

Jako řešení těchto problémů se v zahraničí prakticky jednotně zavádí následující model: Jasně se oddělují funkce regulátora a operátora (stát již není sám podnikatelem, činnost operátora však reguluje). Vztahy mezi státem a poštovním podnikem se přesně vymezují. Přísně se zakazují dotace či jiná zvýhodnění poštovního podniku oproti ostatním soutěžitelům v tomto sektoru. Poštovní podnik se vystavuje co možná největšímu působení trhu tak, aby musel zlepšovat kvalitu svých služeb i vztah k zákazníkům.

Poštovní podnik je na státu relativně nezávislý. Stát ho reguluje jen v nejnужnější míře a jen z hlediska výsledků, jichž má podnik ve veřejném zájmu dosáhnout. Způsob, jakým jich podnik dosáhne, je věcí autonomního rozhodnutí managementu poštovního podniku.

Monopol na dodávání písemností se považuje za nezbytný, současně se však vyžaduje jeho co možná nejmenší rozsah.

Nový ekonomický a legislativní model byl v rámci Evropské unie publikován v tzv. Zelené knize o poště. Jeho realizaci se následně zabývala Rezoluce Rady o rozvoji poštovních služeb. Dne 15.12.1997 pak byla přijata již zmíněná direktiva č. [97/67/EC](#), která toto pojetí závazně zavádí.

K analogickým závěrům došel v celosvětovém měřítku také Kongres Světové poštovní unie konaný v září 1994 v Soulu. V strategickém plánu přijatém kongresem se mj. konstatuje nutnost zlepšovat kvalitu služeb, orientovat se na potřeby zákazníků a odstraňovat byrokratické procedury ve vztahu k zákazníkům.

Předchozí vývoj a současný stav pošty v České republice

Pošta byla ke dni 1.7.1989 vyčleněna ze státní správy a konstituována, tehdy ještě společně s telekomunikacemi, jako státní podnik.

Ke dni 1.1.1993 byla pošta oddělena od telekomunikací a vznikl nový státní podnik Česká pošta. Od té doby funguje pošta na bázi samofinancování, bez nároků na dotace ze státního rozpočtu či na jiné dotace. Do té doby byla pošta z větší části financována z dotací z telekomunikací v rámci společného státního podniku Správa pošt a telekomunikací.

Přehled jednotlivých činností České pošty je uveden v Příloze 2.

Individuální služby (oddíl B. body 1. a 2. Přílohy 2) hrají v ekonomice poštovního podniku velkou roli, neboť znatelně přispívají k úhradě velmi vysokých fixních nákladů spojených s udržováním a provozováním sítě asi 3500 provozoven. Rozvojem těchto služeb navíc pošta kompenzuje pokles poptávky po základních poštovních službách (oddíl A. bod 1. Přílohy 2), který je dnes z řady příčin trvalým jevem.

Různorodost činností České pošty státního podniku si samozřejmě vyžaduje, aby nebylo možné skryté křížové financování služeb v sektorech, kde je přípustná konkurence, ze sektoru služeb monopolních (listovní zásilky). Tento problém je řešen v rámci cenové regulace podniku - používán je kalkulační systém rozpočítavající všechny sdružené náklady úměrně na jednotlivé činnosti České pošty státního podniku.

Přehled základních ekonomických parametrů s.p. Česká pošta (údaje za r. 1997)

Výnosy	11 268 mil. Kč
Náklady	10 423 mil. Kč
z toho: osobní náklady	6 527 mil. Kč
Zisk	845 mil. Kč

Závěrečné informace

Navrhovaný zákon je plně slučitelný s právem Evropské unie. Přehled požadavků direktivy č. [97/67/EC](#) a jejich aplikace v návrhu zákona je uveden v Příloze 4.

Navrhovaný zákon je plně slučitelný s předpisy Světové poštovní unie. Na otázky řešené v tomto zákoně se vedle nich vztahují také mezinárodní smlouvy požadující nedotknutelnost diplomatické korespondence; závazky z nich vyplývající jsou akceptovány v [§ 8 odst. 3 zákona](#). Žádné další mezinárodní smlouvy, jimiž je Česká republika vázána, se na tyto otázky již nevztahují.

Přijetí navrhovaného [zákona o poštovních službách](#) nemá dopad na státní rozpočet ani jiné finanční dopady; činnost České pošty státního podniku je již nyní nezávislá na státním rozpočtu.

Navrhovaný [zákon o poštovních službách](#) je v souladu s ústavním pořádkem České republiky.

Spolu s návrhem [zákona o poštovních službách](#) je předkládán návrh nařízení vlády, kterým se stanoví částka vymezující rozsah monopolu na dodávání písemných zpráv (podle [§ 18 odst. 1 zákona](#)).

V souvislosti s přijetím [zákona o poštovních službách](#) je potřeba provést změny v celé řadě dalších zákonů (např. [trestní řád](#), [občanský soudní řád](#), [zákoník práce](#)).

2) Zvláštní část

K [§ 1](#)

Vymezuje se předmět právní úpravy; základem této úpravy je hlava druhá, jež se týká obecných vztahů mezi provozovatelem a jeho zákazníkem, a hlava čtvrtá, jež se týká podmínek pro provozování tohoto druhu podnikání, zejména pak regulace těch provozovatelů, kteří jsou pověřeni provozováním základních služeb.

K [§ 2](#)

Definují se základní pojmy pro účely tohoto zákona i pro případné použití v jiných zákonech a dalších právních normách. Definice těchto pojmů jsou platné pro všechny provozovatele poštovních služeb. V praxi poměrně frekventované pojmy byly až dosud definovány jen v podzákoných normách a vztahovaly se jen na služby poskytované poštou; některé potřebné pojmy nebyly definovány vůbec.

K [§ 3](#)

Ustanovení odstavce 1 definuje písemnou zprávu a stanoví povinnou působnost tohoto zákona na služby, jejichž předmětem jsou písemné zprávy. Nejde-li o uvedené výjimky, lze takové služby uskutečňovat jen prostřednictvím poštovních zásilek.

Podle definice jsou písemnými zprávami dopisy, pohlednice, korespondenční listky aj. obsahující adresné písemné sdělení. Z definice tak jednoznačně vyplývá, že tento pojem nezahrnuje knihy, časopisy, deníky apod. neboť ty neobsahují sdělení určené jednotlivé konkrétní osobě.

Doplňující ustanovení odstavce 2 se týká zejména telekomunikačních služeb, při nichž je sdělení přemísťováno ve formě elektrických impulsů. Aplikace tohoto ustanovení připadá v úvahu zejména u telegramů, u nichž je sdělení přemísťováno telefonem, dálnopisem nebo faxem. Skutečnost, že v tomto případě sdělení existuje před jeho zakódováním a po jeho dekódování z elektrické podoby také v písemné formě není v tomto případě relevantní.

K § 4

Poštovní služby jsou poskytovány na smluvním principu, přičemž smlouva je uzavírána zvláštním, pro tyto služby specifickým způsobem. Zavádí se pojem poštovní smlouva a návrhem na její uzavření je předání poštovní zásilky nebo poukázané peněžní částky provozovateli, který je povinen takový návrh přijmout faktickým převzetím poštovní zásilky nebo poukázané peněžní částky k poskytnutí poštovní služby.

Jak navrhovatel tak provozovatel poštovních služeb jsou povinni postupovat při uzavírání poštovní smlouvy podle poštovních podmínek, které pro základní služby budou stanoveny ve vyhlášce vydané Ministerstvem dopravy a spojů a pro ostatní služby budou stanoveny provozovatelem poštovních služeb.

Obsahem poštovní smlouvy jsou práva a povinnosti stanovené pro navrhovatele a provozovatele poštovních služeb v poštovních podmínkách obecně, ale i v podobě modifikací, na nichž se navrhovatel s provozovatelem dohodnou, pokud tato dohoda poštovní podmínky umožňují.

V odstavci 4 se provozovateli poskytuje výslovné oprávnění požadovat od odesílatele, aby potvrdil, že obsah a úprava poštovní zásilky odpovídají poštovním podmínkám. Toto potvrzení bude spočívat většinou v ověření, zda druhá strana (odesílatel) splnila smluvní podmínky. Bez takového oprávnění by totiž docházelo ke kolizi mezi tímto právem provozovatele a mezi jeho povinností respektovat obecná omezení vyplývající z existence poštovního tajemství ([§ 16](#)). Toto právo provozovatele však nelze mylně považovat za jeho povinnost. Není jeho věcí v zájmu odesílatele povinně ověřovat, zda se odesílatel nedopustil nějaké chyby; za dodržení svých závazků vyplývajících ze sjednané smlouvy nese plnou odpovědnost sám odesílatel.

Pro řešení případné odpovědnosti odesílatele za škody způsobené jeho zaviněním (vinou porušení právních povinností vyplývajících ze sjednané smlouvy) podle odstavce 4 by se subsidiárně použila obecná ustanovení [občanského zákoníku](#) (viz [§ 15](#)).

K § 5

Obsah poštovní smlouvy je dán poštovními podmínkami, které odesílatel svou žádostí o poskytnutí poštovní služby právě za těchto podmínek (viz [§ 5 odst. 2](#)) akceptoval, a to včetně případných odchylek a doplnění sjednaných podle [§ 6 odst. 4](#). Za těchto podmínek vzniká provozovateli povinnost poštovní službu poskytnout a právo zákazníka na její poskytnutí.

K tomu je třeba dodat, že úplatnost poštovní služby není absolutní podmínkou vzniku právního vztahu mezi provozovatelem a zákazníkem - například přeprava zvláštních poštovních zásilek pro potřebu slepců je tradičně prováděna zdarma.

V odstavci 2 se provozovateli zaručuje odůvodněná ochrana pro případ, že bez vlastního zavinění nemůže splnit své závazky.

K § 6

V odstavcích 2 a 3 se stanoví povinné minimální vymezení obsahu poštovních podmínek, a to tak, aby v nich byly povinně řešeny všechny podstatné právní vztahy mezi provozovatelem a zákazníkem, jež v praxi v běžných situacích nastávají. Toto ustanovení má zásadní význam pro právní jistotu zákazníků, neboť u poštovních služeb dochází k uzavření smlouvy mezi provozovatelem a zákazníkem velmi zjednodušeným právním úkonem - podáním. U poštovních zásilek vzhazovaných do poštovních schránek dochází k uzavření smlouvy dokonce bez přímého kontaktu mezi oběma účastníky těchto vztahů.

Odstavec 4 upravuje možnost stanovit v poštovních podmínkách nad rámec povinného obsahu poštovních podmínek další podmínky, které mohou být u některých poštovních služeb potřebné (např. závazný způsob psaní adresy, závazná přepravní doba apod.).

Z praktických důvodů je nezbytné, aby se provozovatel a odesílatel mohli dohodnout na drobných odchylkách od poštovních podmínek nebo na jejich doplněních. Příkladem může být dohoda o úhradě ceny poštovní služby bezhotovostním převodem namísto v poštovních podmínkách obecně stanoveného placení v hotovosti či pomocí poštovních známek. Taková zvláštní ujednání mohou být podle okolností uzavřena písemně, nebo v jednodušších případech konkludentně (převzetím konkrétní poštovní zásilky nebo poukazované částky provozovatelem). Podmínkou však je, že možnost zvláštního ujednání je nabízena v poštovních podmínkách, tj. že je nabízena každému. Rozsah těchto dohodnutých dalších podmínek je však limitován povinným obsahem podmínek vymezených v odstavcích 2 a 3 a nemůže podmínky zákazníka podle odstavců 2 a 3 zhoršovat.

Poštovní podmínky poštovních služeb, jejichž poskytování garantuje stát budou z důvodů zajištění právní jistoty stanoveny v právním předpise, zatímco pro ostatní služby budou stanoveny a uveřejněny provozovatelem poštovní služby.

K § 7

V souladu s naší dosavadní právní úpravou i se Světovou poštovní úmluvou se přesně vymezuje právo disponovat s poštovní zásilkou v období mezi jejím podáním a dodáním.

K § 8

Zvláštní a výjimečný postup, jímž je otevření poštovní zásilky mj. i s ohledem na poštovní tajemství, je přípustný jen v přesně vymezených situacích, kdy je objektivně nezbytný. Základní principy takového postupu stanoví zákon, konkrétní podrobnosti pak povinné poštovní podmínky (viz [§ 6 odst. 3 písm. e](#)).

K § 9

Zvláštní a výjimečný postup zasahující do vlastnických práv k zasílaným věcem, jímž je prodej poštovní zásilky, je přípustný jen v přesně vymezených situacích, kdy je objektivně nutný. Základní principy postupu při prodeji poštovní zásilky provozovatelem stanoví zákon, v ustanovení [§ 9](#), konkrétní podrobnosti pak povinné poštovní podmínky [viz [§ 6 odst. 3 písm. f](#)].

Majetkový prospěch pocházející z prodeje po uplynutí stanovené lhůty případně provozovateli, což je alespoň částečnou kompenzací nákladů spojených s předchozí povinnou úschovou takové poštovní zásilky.

K § 10

Alternativy zničení poštovní zásilky vedle jejího prodeje, jako jednoho ze zásahu do vlastnických práv k zasílaným věcem, se využije zejména v těch případech, kdy se vhodný prodej poštovní zásilky nepodaří, nebo kdy není vůbec možný (poštovní zásilka má bezcenný obsah; prodej jejího obsahu je výslovně zakázán, neboť jde o obsah podléhající listovnímu tajemství či o drogy, apod.).

K § 11

Peněžní částka, kterou z nějakého důvodu nebylo možno vyplatit ani adresátovi, ani odesílateli, je odesílateli k dispozici po dobu čtyř roků. Lhůta je stanovena tak, aby navazovala na obecnou tříletou promlčecí lhůtu - jeden rok navíc je nutný s ohledem na to, že uplatnění nároku na vrácení nevyplacené peněžní částky mohou předcházet jednání mezi odesílatel a adresátem, při nichž bude aplikována tato tříletá lhůta.

K § 12 až 14

Smluvní volnost daná poštovními podmínkami se v oblasti odpovědnosti provozovatele za škody vzniklé při poskytování poštovní služby značně omezuje. Základní principy odpovědnosti stanoví přímo zákon. Vzájemnou dohodou obou smluvních stran lze tuto odpovědnost nad rámec zákona pouze rozšířit.

V odstavci 1 se konstatuje obecně, kdo je subjektem odpovědnosti za škodu vzniklou při poskytování poštovních služeb, přičemž odpovědnost tohoto subjektu je v závislosti na okolnostech vzniku škody modifikována v dalších odstavcích tohoto ustanovení.

Odpovědnost provozovatele musí být s ohledem na specifickou povahu poštovních služeb definována jako odpovědnost objektivní. Zproštění odpovědnosti je proto možné jen z přesně vymezených důvodů. Ty jsou shodné s naší dosavadní právní úpravou i s předpisy Světové Smluvní volnost daná poštovními podmínkami se v oblasti odpovědnosti provozovatele za škody vzniklé při poskytování poštovní služby značně omezuje. Základní principy odpovědnosti stanoví přímo zákon; vzájemnou dohodou obou smluvních stran lze tuto odpovědnost pouze rozšířit nad rámec zákona.

O konkrétním rozsahu odpovědnosti rozhoduje s definitivní platností odesílatel, a to tím, že si z nabídky různých poštovních služeb učiněné provozovatelem vybere takovou službu, která mu z jeho hlediska nejlépe vyhovuje. Praxe ukazuje, že většina věcí přepravovaných v rámci poštovních služeb má minimální hodnotu, takže odpovědnost provozovatele za škodu vzniklou jejich ztrátou apod. nemá větší význam. Služby s omezenou odpovědností jsou technologicky jednodušší; jejich využívání je proto pro zákazníky nejen levnější, ale také méně komplikované. Zatímco při podání a při dodání zásilky, za kterou provozovatel plně odpovídá, musí dojít k osobnímu kontaktu jak mezi odesílatel a provozovatelem, tak následně i mezi provozovatelem a příjemcem, zásilky, za něž provozovatel neodpovídá, mohou být podány vhozením do poštovní schránky a dodány vložení do domovní schránky adresáta. Dosavadní historické zkušenosti pošty potvrzují, že velké většině zákazníků vyhovuje nejvíce právě přeprava jejich zásilky bez odpovědnosti provozovatele: 90 % zásilek je podáváno jako obvyčejné zásilky, zatímco jen 10 % jako doporučené zásilky, cenná psaní a balíky.

Ke zjištění výše odpovídající náhrady škody je většinou zapotřebí aktivní účasti odesílatel nebo adresáta. Možnost postoupit nárok na náhradu škody i třetí osobě bude v praxi spíše jen výjimečná; taková možnost musí proto být výslovně sjednána.

Ustanovení [§ 13](#) upravuje základní principy hrazení škody tak, jak tradičně platí v naší dosavadní právní úpravě i v předpisech Světové poštovní unie. Aplikaci zásad stanovených v tomto ustanovení přibližují příklady ze současné praxe pošty: Limit odškodnění určený odesílatel je aplikován u cenných psaní a balíků s udanou cenou, limit v podobě předem sjednané fixní částky je aplikován u balíků bez udané ceny. Paušální náhrada, u níž se k výši skutečně vzniklé škody nepřihlíží, je aplikována u doporučených zásilek.

[Odstavec 7 § 13](#) obsahuje zvláštní ustanovení pro případ, že ke škodě došlo úmyslným jednáním provozovatele resp. jeho zaměstnance. V takovém případě provozovatel odpovídá za vzniklou škodu v plném rozsahu, a to i v případě, že při podání poštovní zásilky byla pro případ vzniku škody sjednána omezení jeho odpovědnosti.

K § 15

[Zákon o poštovních službách](#) se vztahuje i na poštovní zásilky a poštovní poukazy do zahraničí, současně však působí pouze na teritoriu České republiky. Při sjednávání smlouvy je proto třeba přihlížet k tomu, že některá kogentní ustanovení tohoto zákona lze s ohledem na obvyklou účast druhého, zahraničního provozovatele i na odlišné předpisy platné v zahraničí aplikovat jen přiměřeně.

V odstavci 4 se racionálním a v praxi osvědčeným způsobem řeší provádění případné celní kontroly. Zastupování odesílatele provozovatelem je nejběžnější způsob, který je zpravidla pro odesílatele také nejvýhodnější; obdobně se postupuje i v zahraničí. Velká většina poštovních zásilek má obsah, který je z hlediska celního dohledu pro celní orgány nezajímavý. Bude-li přesto taková celní kontrola výjimečně uskutečněna, odesílatele v zájmu plynulosti přepravy zastoupí provozovatel.

Logika ustanovení odstavce 4 vyplývá rovněž z toho, že odesílatel si může vždy zařadit celní projednání své poštovní zásilky sám, ještě před jejím podáním. Pokud tak neučiní, je na místě domněnka, že s případným zastoupením provozovatelem souhlasí. Dispozitivní povaha tohoto ustanovení však umožňuje dohodnout jiný postup. Od uplatnění principu zastupování může pochopitelně odstoupit nejen odesílatel, ale z různých důvodů i provozovatel.

K § 16

Dosavadní úprava poštovního tajemství, které je jedním z charakteristických znaků poštovních služeb a které zaručuje nepochybně nezbytnou diskrétnost poštovního styku, se zásadním způsobem doplňuje a zpřesňuje. Poštovní tajemství má přitom podstatně širší rozsah než listovní tajemství dle [čl. 13 Listiny základních práv a svobod](#). Utajení se tedy týká podstatně více informací než jen obsahu zprávy dodávané prostřednictvím poštovní zásilky. V souladu s dosavadní právní úpravou i s logikou věci však nejsou utajovány obecné údaje, tedy taková data, z nichž nevyplývá, které konkrétní osoby se týkají (např. údaje o celkovém počtu dodávaných zásilek).

Poštovním tajemstvím je vázán samotný provozovatel, jeho zaměstnanci a další fyzické i právnické osoby, jež se nějakým způsobem účastní na poskytování služeb (jde např. o dopravce převážející pro provozovatele poštovní zásilky, jejich zaměstnance apod.).

Nově je povinnost respektovat diskrétnost poštovního styku rozšířena i na osoby zprostředkující dodání adresátovi (např. pracovníky ubytovacího zařízení či podniku, v němž adresát bydlí či pracuje).

Povinnosti mlčenlivosti mohou být nositelé poštovního tajemství zbaveni pouze odesílatelem nebo adresátem, případně jejich právními nástupci.

Povinnost mlčenlivosti se nevztahuje na případy, kdy zvláštní právní předpisy stanoví obecně povinnost sdělovat údaje potřebné k provádění činností podle těchto zvláštních právních předpisů (např. v trestním řízení).

K § 17

Provozování poštovních služeb je živností ohlašovací vázanou podle [živnostenského zákona](#), jehož novela se v tomto smyslu rovněž provádí. Vydání živnostenského listu je vázáno na souhlas, který žadateli uděluje Ministerstvo dopravy a spojů. Důvodem tohoto režimu je potřeba zajistit ve veřejném zájmu, aby provozovatel poštovních služeb poskytoval tyto služby podle poštovních podmínek, které jsou v souladu se [zákonem o poštovních službách](#), byl povinně pojištěn pro případ odpovědnosti za škodu způsobenou provozováním poštovních služeb a měl technické a organizační předpoklady pro provozování poštovních služeb. Povolovací režim zajišťuje, že poštovní služby bude provozovat subjekt, který je po všech stránkách způsobilý dostát povinnostem a závazkům z těchto služeb.

K § 18

Zvláštní doplňující podmínky se vztahují na případy, kdy je předmětem poštovní služby zásilka o celkové hmotnosti do 350 g obsahující písemnost; takové služby byly až dosud výhradním právem samotného státu. Nejde-li o uvedené výjimky, písemnost do stanovené hmotnosti může dodávat jen držitel poštovní licence (příp. držitel zvláštní poštovní licence - viz [§ 26](#)). Důvody, proč takové oprávnění mají jen provozovatelé zajišťující základní služby, jsou podrobně uvedeny v obecné části důvodové zprávy.

Toto omezení se však vztahuje jen na služby za cenu nižší, než je částka stanovená vládou. Tím se nově umožňuje volná, nijak neomezovaná hospodářská soutěž např. u nadstandardních služeb, které již po řadu let ku prospěchu veřejnosti, de iure však protiprávně, poskytují řada různých našich i mezinárodních firem (viz Příloha 1). Bez poštovní licence i bez zvláštní poštovní licence lze nově dodávat i poštovní zásilky s vyšší hmotností. Limit 350 g je v rámci Evropské unie podle [čl. 7 odst. 1 Direktivy 97/67/EC](#) povinný. Technika vymezení oblasti, v níž je možnost podnikání omezena, pomocí limitní ceny a hmotnosti je i v zahraničí všeobecně uznávána jako jediná možná. V rámci Evropské unie je tento způsob podle [čl. 7 odst. 1 Direktivy 97/67/EC](#) povinný.

K § 19

Účelem udělení poštovní licence je zajištění všeobecné dostupnosti základních služeb na celém území státu v odpovídající kvalitě; s tím spojené výhradní oprávnění dodávat písemnosti podle odstavce 1 písm. a) je pouze prostředkem k zajištění tohoto cíle (viz podrobnější popis tohoto modelu uvedený v obecné části důvodové zprávy). Rozsah základních služeb

bude vždy přesahovat rozsah výhradního oprávnění k dodávání písemností - viz např. příloha 2, bod A. 1. Konkrétní vymezení základních služeb je podle odstavce 2 úkolem regulačního orgánu (Ministerstva dopravy a spojů); viz též příloha 4 týkající se aplikace Direktivy 97/67/EC.

K § 20

Licenční řízení zajišťuje regulační orgán. Celý model je založen na udělení jediné poštovní licence (podrobněji viz obecná část důvodové zprávy).

K § 21

Poštovní licence může být udělena jen tomu žadateli, který má k zajišťování základních služeb (a dalších úkolů stanovených zvláštními předpisy) v celostátním měřítku potřebné předpoklady.

K § 22

Regulační působnost ministerstva spočívá ve stanovení celé řady kvalitativních požadavků obecné povahy, které jsou pro řádné uspokojování potřeb veřejnosti nezbytné.

Ustanovení odstavce 3 umožňuje, aby veřejnost snadno rozeznala, který subjekt zajišťuje státem regulované základní služby.

K § 23

Potřeby veřejnosti, jakož i metody, které jsou v poštovníctví k jejich uspokojování využívány, se budou během období, na které je poštovní licence vydána, vyvíjet. Zákon proto zaručuje, že regulační orgán bude moci povinnosti držitele poštovní licence potřebným způsobem upravovat.

K § 24

Možnost odnětí poštovní licence z důvodu neplnění jejích podmínek podle odst. 1 písm. b) je samozřejmě až krajním řešením. Případné nedostatky by byly řešeny především formou pokut (viz [§ 36 odst. 3](#)). K odnětí poštovní licence na žádost držitele podle odstavce 2 viz [§ 25 písm. d](#)).

K § 25

Ustanovení písm. d) zajišťuje nezbytnou kontinuitu při zajišťování základních služeb. Dvouletý odklad umožní, aby regulační orgán mezitím zajistil poskytování základních poštovních služeb prostřednictvím jiného provozovatele.

K § 26 až 31

Udělení jedné či více zvláštních poštovních licencí přichází v úvahu jen jako relativně krátkodobé řešení situace, v níž držitel poštovní licence nebude z objektivních či subjektivních důvodů schopen uspokojit potřeby veřejnosti v oblasti poštovních služeb, jejichž účelem je dodání písemností. Až dosud byly takové situace neřešitelné, neboť stát své výhradní právo poskytovat tyto poštovní služby nemohl za žádných okolností svěřit jinému subjektu.

Zatímco účelem udělení poštovní licence je zajistit v dlouhodobém horizontu všechny základní služby, zvláštní poštovní licence má jiný účel. Jejím udělením se na přechodnou dobu a jen v nezbytné míře doplňuje činnost držitele poštovní licence. Také proto se nevylučuje, že by tyto doplňkové služby poskytovalo více drobných provozovatelů.

Řízení o zvláštní poštovní licenci je obdobou řízení o poštovní licenci.

K § 32

Všechna rozhodnutí týkající se povolení k provozování poštovních služeb, poštovní licence a zvláštních poštovních licencí se zveřejňují v Poštovním věstníku. Poštovní věstník má informativní charakter; údaje v něm zveřejněné nenabývají platnosti a účinnosti dnem zveřejnění.

K § 33 a 34

Ustanovení upravuje práva a povinnosti všech provozovatelů poštovních služeb a zvláště povinnosti držitelů poštovní licence a zvláštní poštovní licence.

Držitel poštovní licence je povinen zejména plnit své závazky vyplývající z udělené poštovní licence a umožnit regulačnímu orgánu kontrolu. Povinnost vést oddělené účetnictví má za cíl zamezit nepřipustnému křížovému financování (promítání nákladů vznikajících v soutěžním sektoru do cen monopolních služeb); znění tohoto ustanovení je přímou aplikací [čl. 14 Direktivy 97/67/EC](#).

Držitel poštovní licence má dále povinnost ze zákona zřizovat, provozovat a udržovat poštovní schránky pro podání poštovních zásilek obsahujících písemné zprávy.

K § 35

V souladu se současnou praxí vydává poštovní známky věcně příslušné ministerstvo. Poštovní známky mají totiž kromě svého prvotního poslání (prostředek k uhrazení cen poštovních služeb) i významnou kulturní a politickou funkci; nesou ostatně také označení státu. Povinnost státních orgánů podílet se na vydávání poštovních známek je obsažena i v předpisech Světové poštovní unie.

Z ustanovení odstavce 4 vyplývá vlastní podstata poštovních známek. V zákoně není blíže popsána jejich materiální podoba; ta může být různá (poštovní známky ve formě samostatné nálepky nebo poštovní známky přímo natištěné na obálku či dopisnici). Platností poštovních známek se rozumí jejich použitelnost k úhradě ceny v okamžiku, kdy je služba sjednávána. Používání poštovních známek se pochopitelně týká jen služeb držitele poštovní licence (viz též odstavec 2 a 3).

V odstavci 5 se upravuje uplatňování nároku na výměnu dříve zakoupených poštovních známek v případě, že dojde k ukončení jejich platnosti.

K § 36 a 37

Možnost sankcí vůči všem provozovatelům poštovních služeb, držitelům poštovní licence a držitelům zvláštní poštovní licence, jakož i fyzickým a právnickým osobám je nástrojem regulačního orgánu k vynucování řádného plnění jejich povinností. Právně se jedná o správní delikty, které projednává Ministerstvo dopravy a spojů ve správním řízení.

K § 38

Regulační působnost ministerstva je uskutečňována formou správního řízení; ve správním řízení se řeší i delikty. V odstavci 2 se vymezují rozhodnutí, u nichž se rozkladu odnímá odkladný účinek. Tato úprava je v zájmu veřejnosti nezbytná, neboť jinak by mohlo dojít k situaci, že by po nějakou dobu pro poskytování poštovních služeb neexistoval platný právní rámec (platná poštovní licence), nebo že by nebylo možno bezodkladně zajistit potřebný sortiment či potřebnou kvalitu základních služeb.

K § 39

[Zákon o poštovních službách](#) obsahuje v [§ 4 až 15](#) prakticky komplexní úpravu právních vztahů při poskytování poštovních služeb. Svým charakterem jsou tyto vztahy, vztahy občansko právními a ve vztahu k [obchodnímu zákoníku](#) je lze považovat za absolutní neobchody. Vzhledem k tomu, že se mohou v praxi vyskytnout ojediněle situace, které nebude možné postihnout právní úpravou obsaženou v navrhovaném zákoně stanoví se v ustanovení [§ 15](#) subsidiární využití [občanského zákoníku](#). Ustanovení současně vylučuje aplikaci [obchodního zákoníku](#). Uplatnění [obchodního zákoníku](#) nepřichází u poštovních služeb v úvahu z několika důvodů.

Jednak provozovatel v první řadě nemůže posuzovat, zda se poštovní služba týká či netýká podnikatelské činnosti odesílatele (což je patrné zejména u poštovních zásilek vhozených do poštovní schránky). Speciální úprava daná [obchodním zákoníkem](#) navíc duplicitně vychází z toho, že obě strany uzavírají smlouvu individuálně. Poštovní služby jsou však poskytovány hromadně, všem zájemcům za jednotných podmínek.

K § 40

Všechna opatření ministerstva se zveřejňují v Poštovním věstníku, který je vydáván jako úřední list již podle dosavadní legislativy. Ustanovení zaručuje, že každý bude moci snadno získat potřebné informace o zajištění základních služeb a o poštovních známkách. Publicita těchto opatření dovoluje veřejnosti, aby se mohla snadno a účinně domáhat naplnění svých potřeb. Jde současně o přímou aplikaci řady ustanovení [Směrnice EU](#), která dostupnost těchto informací pro veřejnost vyžadují.

K § 41

Stanovit příslušnou limitní částku je typickým exekutivním rozhodnutím. Vláda při něm bude vázána jen ekonomickým cílem, který omezení konkurence v oblasti dodávání písemností zpráv má (vytvoření podmínek pro řádné zajištění základních služeb). Ustanovení je přímou aplikací čl. 90 odst. 2 Římské smlouvy ES. Konkrétní rozhodování vlády bude vycházet z analýzy reálné ekonomické situace na příslušném trhu; stanovený rozsah monopolu musí být citlivě vyvážen tak, aby nebyl ani příliš velký, ani příliš malý.

V souvislosti se zavedením finanční způsobilosti držitele poštovní licence se Ministerstvo dopravy a spojů zmocňuje k vydání prováděcí vyhlášky, která blíže vymezí finanční způsobilost a způsob jejího prokazování.

K § 42

Ustanovení odstavce 1 je nezbytné s ohledem na to, že poštovní zásilky podané podle dosavadních předpisů těsně před dnem účinnosti nového zákona budou dodávány, vráceny apod. již za jeho účinnosti.

Ke dni účinnosti zákona bude základní služby stejně jako dosud zajišťovat státní podnik Česká pošta. V závislosti na ekonomických faktorech blíže vysvětlených v obecné části důvodové zprávy pak po určité době dojde k nahrazení tohoto státního podniku subjektem v jiné organizačněprávní formě, jemuž už bude v řádném licenčním řízení udělena skutečná poštovní licence. Až do doby, než se tak stane, bude základní služby zajišťovat Česká pošta, státní podnik.

V souvislosti se zavedením vázané živnosti a povolovacího systému pro provozovatele poštovních služeb obsahuje

paragraf přechodné ustanovení pro stávající provozovatele poštovních služeb.

K § 43

Zrušují se dosavadní právní předpisy vztahující se k dosavadní právní úpravě poštovních služeb.

II. K části druhé až devatenácté - § 44 až 61

1) Obecná část

K § 44 až 61

Přijetí koncepčně nového [zákona o poštovních službách](#) vyžaduje provést současně i drobnou novelizaci většího počtu zákonů dotýkajících se poštovních služeb, jejichž dosavadní znění již nebude zcela vyhovující.

Cílem těchto změn, je dosáhnout, aby ke dni účinnosti nového [zákona o poštovních službách](#) existovalo ucelené a bezrozporné právní prostředí, do něhož bude nový zákon začleněn. Nový [zákon o poštovních službách](#) přináší zásadní koncepční změny v dosavadním pojetí pošty; je proto nezbytné, aby jejich důsledky byly promítnuty i do některých dalších zákonů.

Prvou skupinou zákonů, jež se navrhuje novelizovat jsou věcné změny zákonů, jimiž se upravují ustanovení určující věcné postupy při vlastním poskytování služeb, které již z hlediska současné praxe nevyhovují.

a) Novelu [zákona o správě daní a poplatků](#), [zákona o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti](#) a [zákona o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění](#), které se týkají placení daní, poplatků a pojistného v hotovosti pomocí poštovních poukázek, umožňují nahradit dosavadní zastaralou technologii založenou na fyzické přepravě dokladů moderní přepravou dat po elektronické síti. Tato nová technologie je rychlejší a spolehlivější; bez těchto změn by nebylo možno dosáhnout potřebné rychlosti při převodu daní aj. na příslušný účet. Novela současně umožňuje, aby k placení daní aj. v hotovosti byly užívány i obdobné služby bank. Použití nových služeb bude pro plátce daní, poplatků a pojistného jednodušší. Převod na příslušný účet pak bude rychlejší; až dosud trval několik pracovních dní. K tomu je třeba dodat, že termín jednoho pracovního dne požadovaný v dosavadním znění těchto zákonů nebyl nikdy dodržován, protože dodržován být ani nemohl. Již z ryze technických důvodů je totiž tak rychlé provádění převodů vyloučeno - objektivní minimum činí dva pracovní dny, a to ještě jen za podmínky zavedení nové technologie. Současně se výrazně zpřesňují povinnosti subjektů zprostředkujících platby, jakož i použité formulace.

b) Novelu [zákona o správním řízení](#) (správní řád), [zákona o ochraně utajovaných skutečností](#) a [zákona o správě daní a poplatků](#) ruší dosavadní povinnost pošty (držitele poštovní licence) pokoušet se dvakrát po sobě o doručení občanskoprávních, správních a daňových písemností do bytu adresáta.

Povinnost dvou pokusů o doručení do bytu je velmi vážným nedostatkem dosavadní úpravy, který podstatně snižuje účinnost doručování. Doručit (ať už skutečně, anebo fiktivně v případě, že si adresát písemnost nevyzvedne) je totiž možné jen za podmínky, že se adresát v místě v příslušné době zdržuje. Zatímco první pokus o doručení je konán bez předchozího uvědomění adresáta, druhý pokus je mu předem avizován. Oznámení o tom, kdy bude druhý pokus o doručení do bytu vykonán, je tedy pro ty účastníky, kteří se snaží řízení mařit, varováním, že jim bude doručeno, pokud se budou i nadále v místě zdržovat. Dosavadní znění zákona tak umožňuje vyhnout se tímto velmi prostým způsobem doručení, čehož se také v praxi masově využívá.

Povinnost druhého pokusu o doručení navíc poškozují ty účastníky, kteří sami mají zájem na co nejrychlejší doručení. Pošta jim totiž nesmí vydat zásilku již tentýž den po marném prvním pokusu; zásilku jim smí vydat až o den později poté, co se ještě jednou pokusí o doručení do bytu. Tento pokus je ovšem podle statistiky v 95% případech zbytečný, protože je zákonitě stejně neúspěšný jako pokus první (je totiž opakován ve stejnou denní dobu). V lepším případě je tedy doručeno o jeden pracovní den později, v horším případě je doručení oddáleno ještě více, anebo je znemožněno úplně. Často se totiž stává, že adresát odjíždí na dovolenou, služební cestu apod. právě v době mezi prvním a druhým pokusem o doručení; kdyby nebylo povinného druhého pokusu o doručení, zásilku by od pošty převzal ještě před svým odjezdem.

Pro řádný průběh správního nebo daňového řízení není podstatné, kde adresát písemnost převzal (v bytě či na poště), ale to, zda ji převzal; žádoucí pak je, aby se tak stalo co možná nejdříve.

Ustanovení o povinném druhém pokusu o doručení do bytu se dostalo do příslušných zákonů zjevným nedopatřením. V r. 1961 byl totiž do zákonů zapracován takový způsob doručování, který pošta už rok předtím jako technologicky zastaralý opustila. Až do r. 1960 se pošta v některých případech (nejen u úředních písemností, ale i u ostatních zásilek) skutečně dvakrát po sobě pokoušela o doručení do bytu. Šlo ovšem jen o důsledek tehdejšího méně dokonalého systému přepravy, při němž některé zásilky došly na místo určení až po odchodu doručovatele na dopolední pochůzku. Kvůli jejich doručování se proto brzy odpoledne konala ještě druhá pochůzka; nebyl pak samozřejmě důvod, aby se při této druhé pochůzce pošta nepokusila doručit i ty zásilky, které nebyly doručeny do-poledne při první pochůzce.

V nových podmínkách se tento ryze technologický postup (zavedený jen kvůli většímu pohodlí adresátů) stal naopak kontraproduktivní. Protože se již druhá odpolední pochůzka nekonala, druhý pokus o doručení mohl být vykonán až následující pracovní den; to ovšem znamenalo, že se tím doručení o den prodloužilo. Zatímco do r. 1960 nebylo uloženo kvůli druhé pochůzce nijak zpožděná (zásilka byla uložena a připravena k vyzvednutí tak jako tak již první den), nyní bylo možno zásilku uložit až o den později. Navíc pak pomínil i praktický přínos druhého pokusu: zatímco původně byla reálná naděje, že ten adresát, který nebyl dopoledne doma, bude dost možná doma odpoledne, nyní je pravděpodobnost, že adresát, který nebyl jeden den dopoledne doma, bude doma o den později ve stejnou denní dobu, zcela minimální.

Odlisný postup, který byl pro dodávání poštovních zásilek obsahujících úřední písemnosti ve srovnání se všemi ostatními zásilkami zaveden, byl vždy v principiálním rozporu s [§ 6 odst. 1 zákona o poště](#). Stejně zásadou pro poskytování

poštovních služeb, která je pochopitelně zachována i v novém [zákoně o poštovních službách](#), je totiž to, že mezi uživateli pošty nesmí být činěny žádné rozdíly. Není tedy přípustné, aby pošta se zásilkami odesílanými těmito úřady zacházela mnohem komplikovaněji, než zachází se zásilkami od jiných odesílatelů, zejména když cena za tuto službu je pro všechny stejná. Dlužno ovšem dodat, že užitná hodnota takto vyžadované speciální služby pro potřeby úřadů je paradoxně nižší, protože doručování funguje o poznání hůře než u ostatních zásilek.

Navrhované zrušení druhého pokusu o doručení do bytu není v našem právním řádu novinkou. Již před několika lety došlo k jeho zrušení u písemností doručovaných podle [trestního řádu](#), zaveden pak nikdy nebyl v poměrně novém [zákoně o jednacím řádu Poslanecké sněmovny](#). Pokud pošta druhý pokus nevykoná, ač vykonán být měl (čemuž s ohledem na poštovní i listovní tajemství samozřejmě nelze předejít), doručení se podle judikátu Nejvyššího soudu stává neplatným. Poukaz na nevykonaný druhý pokus o doručení se za této situace zákonitě stal zcela běžným prostředkem k protahování řízení. Již proto je třeba postup u všech písemností sjednotit, a to tak, aby byl současně také racionální a funkční.

c) Novela [živnostenského zákona](#) spočívající v tom, že každé provozování poštovních služeb je vázanou živností. Provozovat poštovní služby může právnická nebo fyzická osoba, které byl Ministerstvem dopravy a spojů udělen souhlas. Udělení souhlasu je podmínkou pro vydání živnostenského oprávnění.

Druhou skupinu navrhovaných novel tvoří drobné, formální právní úpravy, které nemění věcnou podstatu dosavadních ustanovení.

a) Drobné formální změny [zákona o cenách](#) vyplývají přímo z navrhovaného znění [zákona o poštovních službách](#).

b) Novelami [zákona o trestním řízení soudním](#) (trestní řád), [zákona o správním řízení](#) (správní řád), [zákona o správě daní a poplatků](#), [zákona o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti](#), [zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení](#), [zákona o sociálním zabezpečení](#), [obchodního zákoníku](#), [zákona směnečného a šekového a branného zákona](#) se upřesňují současná ustanovení tak, aby byla dostatečně jasná a přesná, přičemž se současně využívá nově zavedených přesných definic základních pojmů obsažených v [zákoně o poštovních službách](#).

c) Novelami [zákona o trestním řízení soudním](#) (trestní řád), [zákona o správě daní a poplatků](#) a [zákona o veterinární péči](#) se povinná spolupráce pošty (držitele poštovní licence) s orgány činnými v trestním řízení, se správci daní a s orgány veterinární kontroly rozšiřuje i na jiné subjekty, jež podle navrhovaného [zákona o poštovních službách](#) budou moci rovněž poskytovat poštovní služby.

d) Novelou [zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení](#) se uzakoňuje účast držitele poštovní licence na výplatě důchodů v hotovosti.

Navrhované novely nemají žádný dopad do státního rozpočtu.

Navrhované novely jsou plně slučitelné s právem Evropské unie. Z otázek řešených v těchto částech zákona se předpisy Evropské unie zabývají pouze doručováním zásilek s úředními písemnostmi. V článku 8 Směrnice Evropského parlamentu a Rady č. [97/67/EC](#) z 15.12.1997 o společných pravidlech pro rozvoj vnitřního trhu poštovních služeb Společenství a zvyšování kvality služby je však služba zásilek obsahujících úřední písemnosti výslovně označena za záležitost národní legislativy.

Na otázky řešené v těchto částech zákona se nevztahují žádné mezinárodní smlouvy, jimiž je Česká republika vázána.

Navrhované novely jsou v souladu s ústavním pořádkem České republiky.

2) Zvláštní část K části II

Dosavadní přestupky na úseku poštovních služeb se nahrazují novou úpravou deliktů přímo v [zákoně o poštovních službách](#) (viz [§ 36 až 37](#)), proto jsou příslušná ustanovení ze [zákona o přestupcích](#) vypouštěna a nahrazena novou právní úpravou.

K části III

V novém pojetí poštovních služeb již není důvod k tomu, aby ceny za mezinárodní poštovní služby byly vyňaty z působnosti [zákona o cenách](#) jako dosud. Zrušením dosavadního [zákona o poště](#) a jeho prováděcího vládního nařízení se ruší tam uvedené zmínky o regulaci a vyhlášení poštovních poplatků, proto se nahrazují rozšířením působnosti [zákona o cenách](#) i na tyto případy. Obdobně již dnes není důvod k zachování dosavadního stavu ani u cen za mezinárodní telekomunikační a dopravní služby.

K části IV

V bodě 1. se s využitím definic podle [§ 2 písm. c\)](#) a [h\) zákona o poštovních službách](#) upřesňuje dosavadní znění; současně se přesně vymezuje okamžik, který je klíčový pro rozhodování o dodržení procesních lhůt. Dosavadní znění připouštělo různé výklady zejména v případě, že podání bylo vhozeno do poštovní schránky.

V bodě 3. se s využitím definic podle [§ 2 písm. a\)](#) a [c\) zákona o poštovních službách](#) upřesňuje dosavadní znění; současně se odstraňuje věcně neodpovídající výraz "dopisy".

V bodech 4. a 5. se s využitím definice podle [§ 2 písm. a\) zákona o poštovních službách](#) upravují tato ustanovení tak, aby zahrnovala i jiné provozovatele poštovních služeb než poštu (držitele poštovní licence), jejichž existenci [zákon o poštovních službách](#) nově umožňuje.

K části V

V bodě 1. se vypouští povinný druhý pokus o doručení. Bližší odůvodnění je uvedeno v obecné části důvodové zprávy. Současně se na doporučení Legislativní rady nahrazuje původní pojem "místní národní výbor" současným pojmem "obecní úřad".

V bodě 2. se s využitím definic podle [§ 2 písm. c\)](#) a [h\) zákona o poštovních službách](#) upřesňuje dosavadní znění; současně se přesně vymezuje okamžik, který je klíčový pro rozhodování o dodržení procesních lhůt. Dosavadní znění připouštělo různé výklady zejména v případě, že podání bylo vhozeno do poštovní schránky; použitý pojem "poštovní přeprava" není nikde jasně definován.

K části VI

Vypouští se povinný druhý pokus o doručení. Bližší odůvodnění je uvedeno v obecné části důvodové zprávy.

K části VII

V bodě 1. se s využitím definic podle [§ 2 písm. c\)](#) a [h\) zákona o poštovních službách](#) upřesňuje dosavadní znění; současně se přesně vymezuje okamžik, který je klíčový pro rozhodování o dodržení procesních lhůt. Dosavadní znění připouštělo různé výklady zejména v případě, že podání bylo vhozeno do poštovní schránky; použitý pojem "poštovní přeprava" není nikde jasně definován.

V bodě 2. se s využitím definice podle [§ 2 písm. c\) zákona o poštovních službách](#) upřesňuje dosavadní znění.

V bodě 3. se vypouští povinný druhý pokus o doručení. Bližší odůvodnění je uvedeno v obecné části důvodové zprávy.

V bodě 4. se s využitím definic podle [§ 2 písm. a\), c\), d\)](#) a [g\) zákona o poštovních službách](#) zásadně zpřesňuje spolupráce mezi správcem daně a poštou (držitelem poštovní licence) při získávání údajů o poštovním styku daňového subjektu. Současně se povinnost takové spolupráce rozšiřuje na všechny provozovatele poštovních služeb, neboť podle [zákonu o poštovních službách](#) jimi mohou být i jiné osoby než držitel poštovní licence.

V bodech 5., 6. a 7. se umožňuje, aby k placení daní a poplatků v hotovosti bylo možno používat moderní technologie, která umožňuje dostatečně rychlý převod daní a poplatků na příslušný účet; současně výrazně zpřesňují použité formulace. Bližší odůvodnění je uvedeno v obecné části důvodové zprávy.

K části VIII

V bodech 1. a 2. se umožňuje, aby k placení pojistného v hotovosti bylo možno používat moderní technologie, která umožňuje dostatečně rychlý převod pojistného na příslušný účet; současně výrazně zpřesňují použité formulace. Bližší odůvodnění je uvedeno v obecné části důvodové zprávy.

V bodě 3. se s využitím definic podle [§ 2 písm. c\)](#) a [h\) zákona o poštovních službách](#) upřesňuje dosavadní znění.

K části IX

V bodech 1. a 2. se umožňuje, aby k placení pojistného v hotovosti bylo možno používat moderní technologie, která umožňuje dostatečně rychlý převod pojistného na příslušný účet; současně výrazně zpřesňují použité formulace. Bližší odůvodnění je uvedeno v obecné části důvodové zprávy.

K části X

V bodě 1. se uzákoňuje povinná účast pošty (držitele poštovní licence) na vyplácení důchodů v hotovosti, která byla až dosud zajišťována jen smluvně.

V bodě 2. se s využitím definic podle [§ 2 písm. c\)](#) a [h\) zákona o poštovních službách](#) upřesňuje dosavadní znění.

K části XI

S využitím definic podle [§ 2 písm. c\)](#) a [h\) zákona o poštovních službách](#) se upřesňuje dosavadní znění.

K části XII

Napravují se dosavadní nepřesné formulace. Ty mohou vést ke sporům mj. i proto, že "platit prostřednictvím pošty" lze různými způsoby: nejen poštovními poukázkami, ale i formou zaslání hotovosti v poštovní zásilce.

Říjen 2017

K části XIII

S využitím definice podle [§ 2 písm. a\) zákona o poštovních službách](#) se povinnost spolupráce s orgány veterinární kontroly rozšiřuje i na jiné provozovatele poštovních služeb než poštu (držitele poštovní licence), jejichž existenci [zákon o poštovních službách](#) nově umožňuje.

K části XIV

V bodech 1. a 2. se s využitím definic podle [§ 2 písm. c\)](#) a [h\) zákona o poštovních službách](#) upřesňuje dosavadní znění.

K části XV

S využitím definice podle [§ 2 písm. c\) zákona o poštovních službách](#) se upřesňuje dosavadní znění.

K části XVI

[Zákoník práce](#) upravuje v [§ 266a](#) doručování důležitých pracovně-právních písemností ze strany zaměstnavatele, týkajících se pracovního poměru, pracovní smlouvy a dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr. I když právní úprava [zákoníku práce](#) upřednostňuje přímé doručování písemností zaměstnavatelem, umožňuje rovněž doručení prostřednictvím pošty. Vzhledem ke změnám, které vyvolá [zákon o poštovních službách](#) a na to navazující zrušení vyhlášky č. [78/1989 Sb.](#), o právech a povinnostech pošty a jejích uživatelů (poštovní řád), ve znění vyhlášky č. [59/1991 Sb.](#), je potřebné [§ 266a zákoníku práce](#) změnit. Změny spočívají jednak v tom, že dosavadní termín "pošta" se nahrazuje termínem "držitel poštovní licence" a jednak v tom, že v novém odstavci 3 se nahrazuje úprava, která stanoví postup doručovatele a držitele poštovní licence. Tento postup má spočívat v uložení písemnosti v místně příslušné provozovně držitele poštovní licence nebo u orgánu obce (obecním úřadu) po stanovenou odběrní dobu, jež má činit 10 dnů. Dále se navrhuje úprava nezbytných úkonů držitele poštovní licence, jestliže si zaměstnanec písemnost nevyzvedne, popř. když ji odmítne převzít.

K části XVII

V návaznosti na úpravu v [§ 17](#), podle níž je provozování poštovních služeb jako živnost vázaná, vázáno na souhlas Ministerstva dopravy a spojů provádí se odpovídající úprava [živnostenského zákona](#).

K části XVIII

S využitím definice podle [§ 2 písm. c\) zákona](#) se upřesňuje dosavadní znění.

V Praze dne 26. května 1999

Miloš Zeman, v.r.

předseda vlády

Antonín Peltrám, v.r.

ministr dopravy a spojů